

LBRIS

We know
books

Arhimandrit
VASILIOS BACCOIANIS

CĂSĂTORIA

*secretele alegerii
secretele bucuriei
secretele trăinicieii*

ediția a doua, revizuită și adăugită

Traducere din limba greacă de
Pr. Șerban Tica

EDITURA DE SUFLET
EDITURA TABOR
București

Cuprins

Introducere7

PARTEA I

1. Căsătoria – împlinire a firii11
2. *Nu este bine...* (*Facerea 2, 18*)15
3. Alegerea soțului19

PARTEA A II-A

1. Căsătoria și instinctul de reproducere.....25
2. *Cinstită nunta* (*Evrei 13, 4*)28
3. *Prin buna înțelegere* (*I Corinteni 7, 5*) . .32
4. Adulterul36
5. Căsătoria și nașterea de fii41

PARTEA A III-A

1. *Taina aceasta mare este* (*Efeseni 5, 32*) .47
2. Căsătoria și fericirea53
3. Să fii ca roata!58
4. E nevoie de autocritică63
5. Recâștigarea iubirii67

PARTEA A IV-A

1. *Iar femeia să se teamă de bărbat* (*Efeseni 5, 33*)73
2. Sfântul Grigorie Teologul – sfaturi către o tânără căsătorită78
3. Te îngrijești de sufletul tău?82

4. Soțul cel bun	books.....	86
5. Cum să discuți cu ea		90
6. Să o iubești!		94
7. Tu câștigi		97

PARTEA A V-A

1. Văicăreli și jigniri		101
2. „Mă despart de ea!”		106
3. „Nu vrei!”		109
4. Divorțul		112
5. Un exemplu tulburător		116
6. Două cupluri sfinte		121
<i>Epilog</i>		125

DIFUZARE:

S.C. Supergraph S.R.L.
 Str. Ion Minulescu nr. 36, sector 3,
 031216, București
 tel. 021-320.61.19, fax 021-319.10.84
 e mail: editura@sophia.ro
 www.sophia.ro

1.
*Căsătoria – împlinire
a firii*

*I*ar coasta luată din Adam a făcut-o Domnul Dumnezeu femeie și a adus-o la Adam (Facerea 2, 22). Deci, femeia este luată din bărbat (Facerea 2, 21). Deci, bărbatului îi lipsește ceva. De aceea și caută mereu partea sa „pierdută”. Ne-o „descoperă” și următoarea întâmplare:

Un om a luat calea monahismului. L-a luat cu el și pe fiul său, încă de prunc. După mulți ani, au revenit amândoi în oraș. Fiul său, acum tânăr monah, se găsea pentru prima oară într-o zonă locuită. Simțea că se află pe altă lume. Trecând prin oraș, a văzut pentru prima oară câteva femei și le-a privit mirat. L-a întrebat pe tatăl său:

– Tată, ce oameni sunt aceia?

– Monahi care trăiesc în lume, i-a răspuns tatăl său, nedorind să-i trezească alte gânduri.

Fiul său a răspuns:

– De-am avea și noi în pustiu un astfel de monah, să ne țină tovărășie!

Firea sa i-a descoperit de la sine, din instinct, partea pierdută, și voia să și-o redobândească, să-și umple golul. Firește, la fel se întâmplă și în ceea ce o privește pe femeie. Își caută și ea obârșia (bărbatul), locul ei de proveniență. Există între ei o vânătoare tainică, o atracție magnetică. Pe baza acestei atracții, pe această „taină” se clădește căsătoria.

Cele de mai sus ne spun despre căsătorie că este o completare firească a bărbatului și a femeii. „Deoarece firea noastră este nedeplină (are lipsuri), s-a făcut căsătoria. Orice îi lipsește unuia se completează de la celălalt.”¹ Adică orice-i lipsește firii bărbatului se completează din firea femeii și orice-i lipsește firii femeii se completează din firea bărbatului. În unirea bărbatului cu femeia și numai în această

¹ Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilia XIX la Evanghelia după Ioan*.

unire se întregește omul. Fără această unire, omul se află întotdeauna în lipsă.

Nu uit cuvintele pe care mi le-a spus cu mulți ani în urmă o bătrână dintr-un sat mic, care își pierduse soțul. Îmi spunea cu multă durere în suflet:

– Am copii mulți și buni. Ei mă iubesc, se îngrijesc de mine. Nu sunt singură. Totuși, mă simt singură, deoarece mi-am pierdut soțul. Soțul e cu totul altceva. Nu știi ce lucru amar este să-l pierzi!

Marele gol lăsat de moartea soțului ei nu putea fi împlinit de copiii ei mulți și buni, deoarece golul acesta poate fi împlinit doar de către „celălalt”.

În sfârșit, cele de mai sus ne arată că omul are din fire înclinație către căsătorie. Căsătoria este starea lui firească, fiziologică. Iar monahismul este o stare care depășește firea, este ceva suprafiresc. Și tocmai de aceea este vrednic de cinstire¹. Cu alte cuvinte, monahismul nu este un atribut al firii omenești, care în mod firesc caută căsătoria, ci al voinței. Puterea

¹ Cuviosul Ioan Scărarul, *Scara*, Cuvântul XV, 4.

voinței intervine și îmblânzește această chemare a firii către căsătorie. *S-au făcut ei înșiși fameni, de dragul Împărăției cerurilor.* Este „sloganul” Domnului nostru (*Matei 19, 12*).

2.

Nu este bine...*(Facerea 2, 18)*

Și a zis Domnul Dumnezeu: *Nu este bine să fie omul singur... (Facerea 2, 18).* Fiți atenți: nu zice Adam: „Nu mă simt bine că sunt singur”, ci Dumnezeu a zis că nu este bine ca Adam să fie singur, să trăiască fără un însoțitor. Fiți atenți: acestui om, Adam, care Îl privea zilnic pe Dumnezeu și vorbea cu El zilnic, nu-i era bine să fie singur? Acestui om care strălucea ca soarele de curăție, care trăia în Rai, în cel mai frumos loc de pe pământ, pe care Dumnezeu îl zidise special pentru el! (*v. Facerea 2, 8*). Și pentru ca acest Adam „desăvârșit” să nu simtă această lipsă, acest gol din cauza singurătății, Dumnezeu i-a fă-

cut lui om: pe Eva. Și nu direct din pământ, așa cum l-a făcut pe Adam, ci din trupul, din coasta lui Adam (*v. Facerea 2, 21-22*), pentru ca să o simtă ca a lui, trup din trupul lui, os din oasele lui. Și așa a și simțit-o. Și a zis Adam: „De data aceasta, iată, os din oasele mele și carne din carnea mea” (*Facerea 2, 23*).

Cele de mai sus înseamnă că omul, oricât de sfânt ar fi (mai sfânt decât Adam în Rai?), are nevoie, pe lângă prezența dumnezeiască nevăzută, și de o prezență „dumnezeiască” văzută, are nevoie să aibă alături un om – pe care să-l vadă, să-l atingă, să-l audă, de care să se îngrijească, pe care să-l iubească. Să ne reamintim că În-suși Hristos l-a rânduit pe Ioan să aibă grijă de Preacurata Sa Maică (*v. Ioan 19, 27*). Gândiți-vă la martiriul monahilor sihaștri, la Cuvioasa Maria Egipteanca (secolul al VI-lea), care a rămas 40 de ani pe deplin singură, fără să vadă nici un om. Gândiți-vă la lupta ei, la încercarea ei! Vechii pustnici își numeau chilia „cuptor”. Chiar și numai pentru acest cuvânt, pustnicii sunt martiri, mari mucenici.

Asta înseamnă că însoțirea, comuniunea cu omul, este leac pentru om,

în timp ce, dimpotrivă, însingurarea este un lucru periculos.

Iată ce citim:

„Un amplu studiu din Statele Unite a arătat că însingurarea socială sau reclusiunea socială poate să genereze situații dezastruoase la orice vârstă. La fel cum suferă organismul uman din cauza fumatului, alcoolismului, lipsei de mișcare, obezității, la fel suferă și de reclusiune socială. Să nu ai măcar câțiva prieteni e ca și cum ai fuma 15 țigări pe zi. Dimpotrivă, familia și prietenii contribuie imediat și substanțial la sănătatea noastră trupească și sufletească.

Cercetătorii de la Universitatea Brigham Young (SUA) sunt categorici când spun: „Rudele și prietenii favorizează decisiv sănătatea noastră; ne mențin sănătoși și puternici pentru mulți ani. Trăim mai bine și mai mult atunci când nu ne simțim singuri, atunci când socializăm cu prietenii noștri regulat și pe viu, nu prin intermediul internetului sau al rețelelor virtuale de socializare, și avem o relație bună cu cei care ne sunt dragi. Când avem pe cineva în care să ne încredem și pe care ne pu-

tem sprijini în vreme de necaz, când avem nevoie.”¹

De aceea, conform studiilor, probabilitatea ca omul căsătorit să sufere de angoasă și depresie este mai scăzută². Și chiar dacă suferă de o oarecare boală psihică, este posibil ca printr-o bună însoțire să se vindece, iar într-o rea însoțire, să se agraveze. Profesorul psihiatru Paul Tournier nu ezita să mărturisească: „De mic am avut fobii și eram excentric. Însă soția mea mi-a fost o bună psihoterapeută.”

¹ Ziarul *Vima*, 29 iulie 2010.

² Ziarul *I Katimerini*, 15 februarie 2010.

3.

Alegerea soțului

La drum, roagă-te o dată. La război, roagă-te de două ori. La căsătorie, roagă-te de trei ori. (proverb)

Una dintre cele mai importante mișcări pe care o face omul în viața sa este alegerea soțului. Și asta pentru că, în funcție de soțul pe care îl vei alege, vei avea și consecințele bune sau rele asupra psihicului tău, asupra caracterului, asupra vieții și celelalte.

Cei mai mulți însă nu-și aleg soțul, ci li-l „impune” sentimentul, dragostea. Însă, „când dragostea intră în inimă, mintea fuge din cap”. Iar când va fugi dragostea, atunci mintea va reveni la locul ei și atunci vom vedea realitatea dură. Și de obicei asta se petre-